

af 1851 § 7 for den Ejers Vedkom-
mende, der selv er Bruger af sin
Ejendom, saaledes at denne herefter vel
kunne overdrage Jagtretten til en anden,
men kun for et Aar ad Gangen. Ved Lov
af 30te Januar 1861 § 2 udvidedes sidst-
nævnte Tidfrist til 10 Aar.

I Paragrafens 1ste Punktum er ude-
ladt Ordet „enten“, der i den nævnte Lov-
bestemmelse findes foran Ordene „for sin
Besiddelsestid“, idet det udeladte Ord, jfr.
Højesteretsdom af 24de Maj 1888, U. f. R.
1888 S. 998, har givet Anledning til den
Misforstaaelse, at den Ejer, der selv er
Bruger af sin Ejendom, ikke gyldig skulde
kunne overdrage Jagtretten „for sin Besid-
delsestid eller i alle Tilfælde 10 Aar fra
Overdragelsens Dato,“ men skulde være
nødt til at træffe Valg mellem disse to
Alternativer.

Til § 5.

Denne Paragraf stemmer i alt væsent-
ligt overens med Loven af 1ste April 1871
§ 1. I 1ste Linie ere Ordene „efter Fugle
og andet Vildt“ udeladte som overflødige.
Det er anset for rettest at udvide Forbudet
mod Udøvelsen af den her ommeldte Jagt
til ogsaa at omfatte Jagt, udøvet ved Færdsel
paa Tjen langs med Forstranden. Ved Pa-
ragrafens sidste Punktum foreslaas det ud-
trykkelig fastsat, at Overstridelsen af den ved
Paragrafen hjemlede Ret anses som ulovlig
Jagt; jfr. § 25.

Til § 6.

Med Hensyn til Paragrafens 1ste Stykke
jfr. Loven af 1ste April 1871 § 2, 1ste
Punktum og § 5. Efter Ordet „Enhver“ er
Sætningen: „uanset, at han ikke er jagt-
berettiget“ for Tydeligheds Skyld tilføjet.

Ifølge Loven af 1871 § 5 er Ejeren
eller Brugeren af Jorden berettiget til ogsaa
at lade den her omhandlede Ret „udøve ved
andre“. Denne Bestemmelse kan ved sin
Mangel paa Begrænsning give Anledning
til Misbrug. I Stedet herfor foreslaas det
fastsat, at Ejeren eller Brugeren skal kunne
udøve Retten „selv eller ved Personer, hen-
hørende til hans Husstand“, hvilket Udtryk
formentlig giver vedkommende Retten i det
Omfang, som dens Djemed udtrækker.

I Stedet for „Rovfugle“ i Loven af
1871 § 2 foreslaas: „Dagrovfugle med Und-
tagelse af Musebaagen, den store Hornugle,
Sneuglen“; jfr. Loven af 1871 § 11, hvor-
efter Musebaager og Ugler med Undtagelse
af den store Hornugle og Sneuglen skulle
være fredede, hvilken Bestemmelse er bibeholdt
i Forslagets § 14 II. Nr. 1. Efter „Vild-

ges“ foreslaas tilføjet: „med Undtagelse af
Graagaasen“, ligesom denne Fugl foreslaas
fredet ved Forslagets § 14 II. Nr. 7. For-
uden de i Loven af 1871 § 2 nævnte Fugle
foreslaas Stovfader, Blisshøns og Lappe-
dykkere optagne i Bestemmelsen.

Med Hensyn til Paragrafens 2det Stykke
jfr. Loven af 1871 § 2, 2det Stykke, og
§ 5. Udtrykket „Gaard og Have“ i Loven
af 1871 § 2 foreslaas ombyttet med „Gaard,
Gaardsplads og indhegnede Have“. Ud-
trykket: „selv eller ved andre“ er her bi-
beholdt, fordi det ved Udælæggelsen af de
her omhandlede skadelige Dyr undertiden
kan være nødvendigt at søge Bistand af
andre, der ere særlig kyndige i den nævnte
Henseende.

Da Kransfugle som Sangfugle fore-
laas fredede hele Aaret (§ 14), har man
ikke fundet Grund til i Forslaget at optage
en Bestemmelse, der svarer til Loven af
1871 § 3.

Af Hensyn til Ferskvandsfiskeriet har
man under de skadelige Fugle optaget Hætte-
terner, Søfugle og Vandstære, ligesom der
er tilføjet en Bestemmelse om Fangst af
Oddere i Fiskeдам.

Til § 7.

Denne Paragrafs 1ste Stykke er, affet
fra nogle Redaktionsændringer, ganske over-
ensstemmende med Loven af 1871 § 4.

Den Brugeren herefter tilkommende Ret,
der ifølge § 8 ikke kan indskrænkes ved nogen
Kontrakt, bør dog ikke tillægges den Jagt-
berettigedes egne Skov- og Jagtbetjente med
Hensyn til den dem tilstaaede Tjenestelod,
hvorfor Paragrafens 2det Stykke er til-
føjet.

Til § 8.

Jfr. Loven af 1871 § 5. Sætningen:
„som han er berettiget til ogsaa at lade
udøve ved andre“ bortfalder i Genhold til
det til § 6 bemærkede.

Til § 9.

Jfr. Loven af 1871 § 8. Straffe-
bestemmelsen er henført til Forslagets
Kap. IV., jfr. § 26.

Til § 10.

Jfr. Loven af 1871 § 9.

Til § 11.

Loven af 1871 § 10 forbyder den Jagt-
berettigede paa Grunde, hvor han ikke selv
har Brugsretten, at nedstyre løsgaaende
Hunde eller Katte; derimod hjemler Loven
ikke udtrykkelig den Jagtberettigede nogen